

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

10 Σεπτεμβρίου 2006
Κυριακή πρό τῆς Ὑψώσεως (Ἰω. γ', 13-17)

Ὁ Χριστὸς δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ὄργανο κρίσεως καὶ κατακρίσεως τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ ὄργανο σωτηρίας καὶ λυτρώσεως. Ὁ λόγος ἄλλωστε τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου ἀναφέρει μὲ ἔμφαση στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο πὼς «ὁ Θεὸς δὲν ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν Του, τὸν Χριστό, γιὰ νὰ κατακρίνει καὶ καταδικάσει τὸν κόσμον, ἀλλὰ γιὰ νὰ σωθεῖ ὁλόκληρος ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ».

Ἄρα, ἐκεῖνο ποὺ διακρίνει τὴν ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ τέλεια καὶ ἀληθινὴ ἀγάπη Του πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Τόσο δὲ τέλεια καὶ ἀληθινὴ, ὥστε δὲν δίστασε οὔτε τὸν μονογενῆ Υἱὸ Του νὰ θυσιάσει γι' αὐτούς.

Ἐτούτῃ ἡ μοναδικὴ καὶ ἀνεπανάληπτη Θεϊκὴ προσφορὰ καταγράφεται στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο. Νὰ τί λέγει ἀκριβῶς· «Ἔτσι ἀγάπησε ὁ Θεὸς τὸν κόσμον τῶν ἀνθρώπων, ποὺ ζοῦσε στὴν ἁμαρτία, ὥστε παρέδωσε σὲ θάνατο τὸν μονάκριβο Υἱὸν Του διὰ νὰ μὴ χαθεῖ σὲ αἰώνιο θάνατο καθένας ποὺ πιστεύει σ' Αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχει ζωὴν αἰώνιον».

Ὡστε ὁ Θεὸς ἀγάπησε καὶ ἀγαπᾷ ὁλόκληρο τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Ὅλους αὐτοὺς ποὺ διατελοῦν ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀπεγνωσμένα διαβαίνουν τὸ βίον τους. Καὶ ὅπως σημειώνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ὁ Θεός «ὁ ἀθάνατος, ὁ ἄναρχος, ἡ μεγαλωσύνη ἡ ἀπέραντος, αὐτοὺς ποὺ γεννήθηκαν ἀπὸ τὸ χῶμα καὶ τὴ στάχτη, τοὺς γεμάτους ἀπὸ μύρια ἁμαρτήματα... αὐτοὺς ἀγάπησε».

Γι' αὐτὸ, πρέπει νὰ τονιστεῖ πὼς ὁ Χριστιανισμὸς «δὲν εἶναι μία ἀπὸ τὶς ἄλλες θρησκείες, οἱ ὁποῖες ἀποσκοποῦν στὴν ἀτομικὴ λύτρωση. Εἶναι ἡ μία καὶ μόνη θρησκεία, ποὺ ἀποβλέπει στὴν λύτρωση τοῦ κόσμου».

Ὁ Χριστὸς λοιπὸν ἦρθε, γιὰ νὰ σηκώσει στοὺς δικούς Του ὤμους τὴν ἁμαρτία ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, ὅπως ἀκριβῶς ὑπογραμμίζεται ἀπὸ τὸν εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη. Εἶναι ἡ ὁμολογία τοῦ προφήτου Ἰωάννου, ὅταν βλέπει τὸν Χριστὸ νὰ πλησιάζει πρὸς τὸ μέρος του· «Νὰ λοιπὸν ἐκεῖνος ποὺ προφήτευσεν ὁ Ἥσαϊας, ποὺ μᾶς ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς γιὰ νὰ θυσιαστέι ὡς ἄρνιο καὶ νὰ σηκώσει ὁλόκληρὴν τὴν ἁμαρτία καὶ ἐνοχὴν τοῦ κόσμου, ἐξάλειφοντάς την».

Συνεπώς ο Χριστός αποτελεί το μοναδικό όργανο για την σωτηρία και τη λύτρωσή μας. Κι αυτό το σωτήριο έργο για τον άνθρωπο, πραγματώθηκε κατά την πρώτη έλευση στον κόσμο του σωτήρος Χριστού.

Έτσι, η πρώτη έλευσή Του ήταν ακριβώς, για να διδάξει και να αποκαλύψει τη Βασιλεία Του· να έτοιμάσει τις ανθρώπινες υπάρξεις γι' αυτή τη συμμετοχή και να συγχωρήσει τα λάθη και τα παραπτώματα.

Η δεύτερη έλευσή Του στα έσχατα του χρόνου, θα είναι όχι για τη διδαχή και την άφεση των ανθρώπινων ανομιών, μα για να εξετάσει τα δικά μας πεπραγμένα. Να εξετάσει εάν εμείς εφαρμόσαμε τον λόγο Του, αν πράξαμε κατά πώς Αυτός μάς έδωσε τις εντολές Του.

Να με πόσο εύγλωττο και σαφή τρόπο περιγράφει το θέμα αυτό ο ιερός Χρυσόστομος. Λέγει μεταξύ άλλων· «δύο λοιπόν είναι οι παρουσίες του Χριστού· ή μιὰ πού ἤδη ἔχει γίνει καὶ ἡ ἄλλη πού εἶναι μελλούμενη. Ὅμως δὲν εἶναι τὸ ἴδιο πρᾶγμα καὶ οἱ δύο. Ἡ μὲν πρώτη ἔγινε ὄχι γιὰ νὰ ἐξετάσει τὰ πεπραγμένα, ἀλλὰ γιὰ νὰ τὰ συγχωρήσει. Ἡ δὲ δεύτερη θὰ γίνει ὄχι γιὰ νὰ συγχωρήσει τὰ πεπραγμένα, ἀλλὰ γιὰ νὰ τὰ ἐξετάσει».

Γιατί ο Χριστός προσφέρει πρώτα τις ούράνιες δωρεές Του, προσφέρει την σωτηρία στους ανθρώπους, και ύστερα εξετάζει με ακρίβεια τον τρόπο κατά τον οποίο η προσφορά Του αυτή έγινε αποδεκτή απ' αυτούς.

Μεταφέροντας δε αυτό το πνεῦμα τῆς λειτουργίας τοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης περιγράφει στὴ συνάντησή Του μὲ τὴν ἁμαρτωλὴ γυναίκα τὰ ἀκόλουθα· Ὁ Χριστὸς κατ' ἀρχὰς ἀποτρέπει τὸν λιθοβολισμό της μὲ τὸν λόγο Του ὁ ἀναμάρτητος ἄς ρίψει πρῶτος τὸν λίθο. Καὶ ἔφυγαν ὅλοι, γιατί κανένας τους δὲν ἦταν δίχως ἁμαρτήματα ἢ παραπτώματα. Καὶ ἐκεῖ ἀκριβῶς ὁ Χριστὸς ἀπευθυνόμενος σ' αὐτήν, τῆς λέγει «οὔτε ἐγὼ πού εἶμαι ἀναμάρτητος σὲ κατακρίνω. Πήγαινε καὶ ἀπὸ τώρα καὶ στὸ ἐξῆς μὴν ἁμαρτάνεις πλέον».

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἂν ἦταν νᾶρθει ὁ Χριστὸς ὡς δικαστής, κανένας μας δὲν θ' ἀπέφευγε τὴ τιμωρία καὶ τὴν καταδίκη. Ἐπειδὴ ὅλοι μας ἔχουμε βαρύνει τὸ σακκίδιο πού φέρουμε μὲ ἁμαρτωλὲς καὶ παράνομες πράξεις. Πολλὲς φορὲς κάνουμε λάθη καὶ ἔχουμε πέσει... Καὶ συνεχίζουμε...

Μὰ ὁ Χριστὸς θᾶρθει γιὰ νὰ ἐξετάσει κατὰ πῶς εμείς κάναμε ἀποδεκτὴ τὴν προσφορά Του. Ἄν ἐργαστήκαμε ἐπάνω σ' αὐτὴ καὶ τὴν πολλαπλασιάσαμε ἢ τὴν ἀφήσαμε ἀνενεργὸ καὶ ἀνεκμετάλλευτη. Πράξαμε δηλαδὴ τὰ διατεταγμένα, σύμφωνα μὲ τὸν λόγο Του καὶ ἀπορίψαμε τὸ κακὸ καὶ ἁμαρτωλό;

Τότε, πόσο ὀμορφα καὶ ἐλπιδοφόρα ἀκούγονται τὰ λόγια τοῦ ἀποστόλου Παύλου, γράφοντας πρὸς τοὺς Ῥωμαίους: «Πόσο ὠραῖα εἶναι τὰ πόδια ἐκείνων ποὺ ἀναγγέλλουν τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα τῆς εἰρήνης... τὰ πόδια ἐκείνων ποὺ εὐαγγελίζονται τὰ ἀγαθὰ καὶ τὶς εὐλογίες ποὺ μᾶς ἐξασφάλισε ὁ Λυτρωτής»!

Ἀρχιμ. Ν.Π.

[dkpdf-button]